

Nr 475

Av herrar Ahlmark och Romanus, om offentliga utfrågningar i statliga utredningar.

Man kan öka offentligheten i statliga utredningars faktainsamlande på många sätt. I en partimotion föreslår folkpartiet (I: 445 och II: 492) i år att materialinsamlingsskedet i en utredning avslutas med en offentlig redovisning av fakta, diskussionsinlägg och möjliga alternativ. Det skulle stimulera debatten och utredningens vidare överläggningar. Det är ett utmärkt förslag som vi helt stöder.

Men man kan i vissa fall gå ännu längre i öppenhet och omedelbar offentlighet kring det material man får in. Utredningar håller inte sällan »hearings» med experter, företrädare för organisationer och andra. Såvitt vi vet har sådana utfrågningar hittills praktiskt taget alltid varit slutna, d. v. s. enbart utredningens ledamöter har haft rätt att närvara.

Varför inte då och då göra utfrågningar av denna typ öppna, med rätt för allmänhet och nyhetsmedier att lyssna? Ibland kan det visserligen vara värdefullt att kunna kombinera utfrågning med slutna överläggningar; andra gånger skulle offentlighet kunna stoppa eller försvåra värdefull information. Men åtskilliga gånger skulle nog öppna utfrågningar ge lika mycket, eller mer, i ökad kunskap för en utredning samtidigt som de skulle stimulera den allmänna debatten. En sådan diskussion om innehållet i en utfrågning skulle kunna ge utredningen ytterligare material i form av synpunkter och opinionsyttringar.

Såvitt vi vet föreligger i regel inget formellt hinder för statliga utredningar att anordna offentliga utfrågningar på sina resp. områden. Praxis är däremot att *inte* göra så. Ett uttalande från riksdagen om värdet i vissa fall av att använda en sådan möjlighet skulle kunna skapa ökad förståelse i statliga utredningar för en offentlighet av denna typ. Vi avser alltså här enbart *faktainsamlingen* inom en utredning, inte utredningens egna överläggningar.

Vi föreslår med ovanstående motivering,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t framför som sin mening att offentliga utfrågningar i statliga utredningar med experter, företrädare för intresseorganisationer och andra, när utredningar samlar in synpunkter och fakta, i

vissa fall skulle kunna stimulera den allmänna debatten på ett värdefullt sätt.

Stockholm den 26 januari 1970

Per Ahlmark (fp)

Gabriel Romanus (fp)